Час відвіяв слів легких полову,
лиш добірне зерно на токах.
Вірші Леоніда Кисельова,
пригорщ зерен золота, важка.

"Завтра буде світ такий, як завше..."
живемо, і справді він такий.
І твоя кохана вийшла заміж,
хлібом не годує їжаків.

"Заспівайте, сестро, заспівайте;.."
Йде Шевченко, Катерина йде.
На Подолі жде трамвая Байда,
од біди собаку одведе.

"В зорянім серпневім павутинні.."
Ця потужність в сотні мегават!
Не міраж — оаза у пустині,
проростає жито, не трава.

Вірші Леоніда Кисельова...
Не забуде їх моя земля.
Коником в траві туркоче слово.
Чується: "Не бийте журавля..."